

Jakýsi písničkář se ztratil
vykázaný z hranic své vlastní země
na zádech nesl denně bídu lidí
viděl svět příliš temně

Lidé odešli pracovat a den se krátil
a každý v duchu chtěl aby se vrátil
poslal mi k svátku košík ovoce
Gorkého povídky a hrst rodné země
a já mu zase na oplátku poslal
pohlednici se Švejkem a s Hradčanama
zaplatil jsem poštovné
a pošta to vrátila zpátky ke mně

Psal jak je lehké odjet na západ
být svobodný a volný a nic nechápat
chtít zapomenout na křivdu a na ženu
a na změnu na kterou každý z nás kdysi přísahal

Nikdy nezapomenu

Miloval zem kterou vlastní vojsko haní
sbíral včelí med do svých dlaní
na setkání rozdával svůj příděl
těm které znal těm které nenáviděl

Na stole nechal ležet otevřené psaní
oběti tlumí vlastní hlasy
nachýlení jdou k volbám na věčné časy
ne není lehké odjet na západ
mít svobodu být volný a nic nechápat

Je nutné zapomenout na ženu
a pokusit se zapomenout na změnu
na kterou kdysi každý z nás přísahal

Nikdy nezapomenu

Poslal mi k svátku košík ovoce
Gorkého povídky a hrst rodné země
a jeho ukradené nápady budou vlát
po delším čase v cárech
z cizích praporů
na cizí kazatelně

A my nachýlení půjdeme pracovat
uprostřed vlastní země
a budeme vidět svět
a vlastní budoucnost
jako on před lety
poněkud temně
poněkud temně